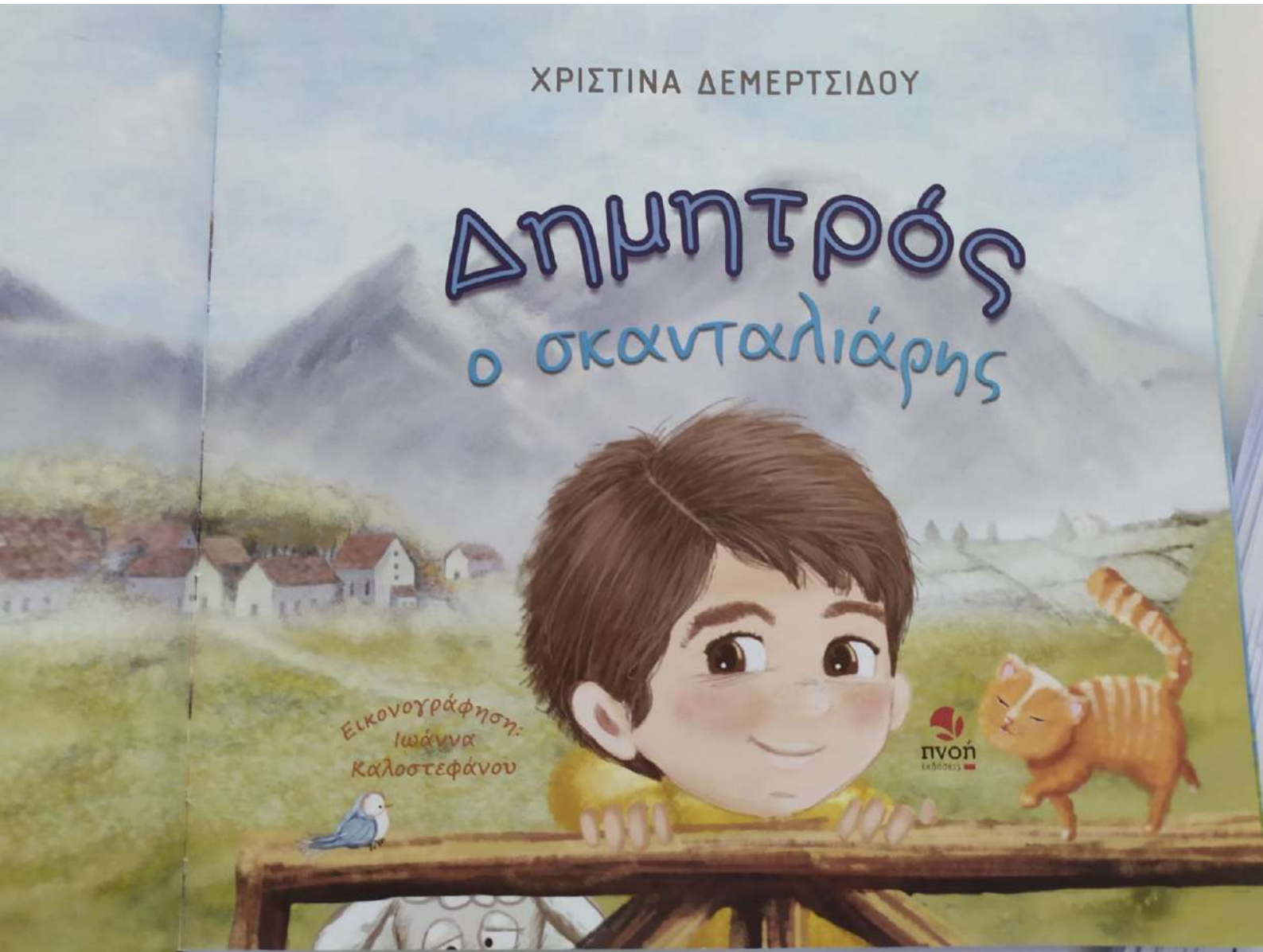

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΔΕΜΕΡΤΣΙΔΟΥ

Δημητρός ο σκανταλιάρης

Εικονογράφηση:
Ιωάννα
Καλοστεφάνου

πνοή
εκδόσεις

Στον ανιψιό μου, Δημήτρη, που είναι η αστερόσκονη της πένας μου
και σε όλα τα σκανταλιάρικα μουντράκια του πλανήτη

Μια φορά κι έναν καιρό, στον Όλυμπο, στο βουνό το ξακουστό, ζούσε ένα μικρό μωρό που το 'λεγαν Δημητρώ. Ο Δημητρός, αν και μικρούλης, ήταν όχι μόνο ζωηρός αλλά και πονηρούλης. Με το που άνοιγε τα μάτια του, μόλις που ξημέρωνε, αμέσως σκαρφιζόταν την επόμενη σκανταλιά. Πριν ακόμη πάρει το πρωινό του, έτρεχε στο κοτέτσι... Τι του είχε κάνει η κότα η Κοκό, δεν το έμαθε ποτέ κανείς. Εκείνη κυνηγούσε κάθε μέρα... κάθε μα κάθε μέρα!

Έτσι και σήμερα, μόλις την εντόπισε, ξεκίνησε τα ίδια... Όμως σήμερα δεν ήταν η τυχερή του μέρα, γιατί ο κόκορας ο Κο άρχισε να τον κυνηγάει. Μπροστά έτρεχε να ξεφύγει η κότα η Κοκό, από πίσω της ο Δημητρός να την κυνηγάει, και πίσω του ο κόκορας ο Κο, που τελικά ύστερα από λίγο κατάφερε να τον τσιμπήσει, και τότε ο Δημητρός έφυγε κλαίγοντας από το κοτέτσι.

Έτρεξε σπίτι και έπεσε στην αγκαλιά της γιαγιάς του.

«Γιαγιά, με τσιμπησε ο κόκορας ο Κο» κλαψούρισε.

«Αχ, Δημητρώ μου, τι γύρευες μες στο κοτέτσι πάλι; Αφού σου έχω απαγορεύσει να πηγαίνεις μόνος σου εκεί» τον μάλωσε η γιαγιά του.

«Πονάω...» συνέχισε να κλαψουρίζει.

Όμως με την τελευταία μπουκιά από το πρωινό του ξέχασε τον πόνο και έτρεξε στο μαντρί του Πάνου. Μα ο Πάνος δεν ήταν εκεί, και έτσι ο Δημητρός αποφάσισε να το παίξει βοσκός. Πήρε την γκλίτσα του Πάνου και πρόσταξε τα πρόβατα: «Ένα, δύο, τρία, τέσσερα, πέντε, έξι, επτά, οχτώ, εννιά, δέκα... Ουφ! Πόσα είστε πια... Τα δέκα πρόβατα που μέτρησα, μαζί και όλα τα άλλα, μπρος! Σαμοληθείτε στον κάμπο. Εγώ κάνω κουμάντο! Μπρος! Φύγετε όλα».

Έτσι, άνοιξε τον φράχτη και ξαμολήθηκαν τα πρόβατα. Ύστερα από λίγο όμως έφτασε ο Πάνος, και σαν είδε ότι έλειπαν τα πρόβατα, άρχισε να φωνάζει: «Βοήθεια, συγχωριανοί, μου κλέψανε τα πρόβατα! Ω, συμφορά μου!»

Τότε παρουσιάστηκε μπροστά του ο Δημητρός με την γκλίτσα και του 'πε με καμάρι:

«Εγώ ξαμόλησα τα πρόβατά σου, Πάνο, γιατί σε πήρε ο ύπνος μάλλον, και πείνασαν τα δόλια...»

Μα πριν προλάβει να τελειώσει την πρόταση, ο Πάνος του πήρε την γκλίτσα και είπε με απόγνωση:

«Δημητρό, πού τα κατεύθυνες τα ζώα μου; Μίλα!»

«Στον πέρα κάμπο» έσκουξε ο Δημητρός.

Μόλις αντιλήφθηκε τη σοβαρότητα της κατάστασης, ο Πάνος έτρεξε να προφτάσει τη συμφορά. Στον πέρα κάμπο είχε γκρεμό, μα τα πρόβατα πριν γκρεμοτσακιστούν.

Όταν γύρισε στο μαντρί, ο Δημητρός δεν ήταν εκεί. Ο Πάνος όμως δεν θα το άφηνε να περάσει το σημερινό, και αποφάσισε να πάει στο σπίτι της κυρα-Τασίας:

«Κυρα-Τασία, άκου με καλά! Ο εγγονός σου παραλίγο να προκαλέσει τεράστια συμφορά. Ξαμόλησε τα πρόβατά μου και τα πρόλαβα δύο μέτρα πριν από το φαράγγι».

«Χίλια συγγνώμη, Πάνο! Θα τον μαλώσει ο παππούς του και είμαι σίγουρη πως δεν θα πατήσει πόδι ποτέ πια στο μαντρί σου» καθυσάχασε τον Πάνο η γιαγιά, όμως μέσα της το ήξερε καλά πως ο Δημητρός δεν παίρνει από λόγια.

Έτσι, όταν γύρισε ο παππούς Τάκης από το καφενείο, τον έστειλε να βρει τον Δημητρό.

Ο Δημητρός ήταν στη λιμνούλα και προσπαθούσε να πιάσει γυρίνους. Όμως τον είχε ακολουθήσει και μια γατούλα που όλο τριβόταν στα πόδια του, ώσπου παραπάτησε και έπεσε μες στη λιμνούλα. Ευτυχώς εκείνη τη στιγμή περνούσε ο Πάνος και τον πρόλαβε.

Βρεγμένο σαν το γατί τον πήγε στην κυρα-Τασία, η οποία, όταν της διηγήθηκε τι είχε συμβεί, σωριάστηκε στον καναπέ και χλόμιασε μεριάς. Πετάχτηκε όμως στο λεπτό και φίλησε τα χέρια του Πάνου, που έσωσε τον Δημητρώ από βέβαιο πνιγμό.

«Δημητράκη, αγόρι μου, πάσες φορές σ' το είπαμε να αποφεύγεις τη λιμνούλα; Δεν ξέρεις κολύμπι, αγόρι μου, κι αν δεν ήταν ο Πάνος...» τον αγκάλιασε η γιαγιά και άρχισε να κλαίει.

«Η Φρόσω φταίει για όλα, γιαγιά! Θα δει τι έχει να πάθει».
«Άσε τη γάτα και πάμε να σε αλλάξω, μην πουντίσεις».

Μετά το μεσημεριανό, και αφού έκανε αρκετά νάζια στη γιαγιά του, τελικά του επέτρεψαν να βγει να παίξει έξω. Και μόλις βγήκε στην αυλή, άρχισε να ψάχνει τη Φρόσω τη γατούλα. Δεν δυσκολεύτηκε να τη βρει, την πήρε αγκαλιά και κατευθύνθηκε προς το σπιτάκι της Σπίθας. Η Σπίθα το σκυλάκι αντιπαθούσε τις γάτες, γι' αυτό και όταν η γατούλα αντιλήφθηκε τι σκόπευε να κάνει ο Δημητρός, τον γρατσούνισε και ξέφυγε από τα χέρια του πάνω στην ώρα. Αυτός όμως δεν το 'βαλε κάτω, και αμέσως άνοιξε την πόρτα για να βγει έξω η Σπίθα. Χαμός επικράτησε στη γειτονιά, με τη γάτα να τρέχει μπροστά, πίσω της η Σπίθα να την κυνηγά, και πιο πίσω ο Δημητρός να σκούζει: «Τώρα θα δεις!».

Μα μόλις πήραν την ανηφόρα του κεντρικού δρόμου, για κακή του τύχη κατέβαινε κουβαλώντας αβγά ο κύριος Μανόλης. «Μπαμ» κάτω ο κύριος Μανόλης, «μπαμ» και τα αβγά. Ούτε «συγγνώμη» δεν άκουσε, ούτε ένα χέρι βοήθειας δεν πήρε. Ο Δημητρός συνέχισε να κυνηγάει τη γάτα. Ο κύριος Μανόλης όμως αποφάσισε να παραπονεθεί στον παιπού Τάκη.

Η γάτα τελικά σκαρφάωσε σε ένα δέντρο, ο Δημητρός όμως δεν το 'βαλε κάτω,
και έπειτα από δυο τρεις προσπάθειες κατάφερε να ανεβεί κι αυτός στο δέντρο.
Πάνω στην ώρα φάνηκε και ο παππούς Τάκης:
«Κατέβα κάτω, Δημητρώ, και άσε το ζωάκι. Και επειδή δεν παίρνεις από λόγια,
ήρθε η ώρα για τιμωρία».
«Δεν κατεβαίνω, παππού, δεν κατεβαίνω».
«Κρίμα! Και πριν από λίγο έφτασαν οι ξαδερφούλες σου και έφεραν και δώρα».
Ξέχασε την τιμωρία στο λεπτό και κατέβηκε από το δέντρο ο Δημητρός, μα ο
παππούς δεν ξέχασε...

Έτσι, ο Δημητρός έφαγε τιμωρία και πέρασε το απόγευμα γράφοντας σε ένα τετράδιο όλες τις σκανταλιές που έκανε μες στην ημέρα. Για κάθε σκανταλιά έπρεπε να παραδεχτεί το λάθος του και να ζητήσει συγγνώμη. Πολλά τα «συγγνώμη» του, μα τον βοήθησαν και οι ξαδερφούλες του. Η Ράνια ζωγράφισε μια ζωγραφιά για «συγγνώμη» στον Πάνο. Η Αναστασία ζωγράφισε μια άλλη ζωγραφιά για «συγγνώμη» στον κύριο Μανόλη. Και η Μόνα ζωγράφισε μια ζωγραφιά για «συγγνώμη» στον παππού και τη γιαγιά. Δεν θα ξαναπήγαινε ούτε στο κοτέτσι, ούτε στο μαντρί, ούτε στη λιμνούλα, ούτε θα πείραζε ξανά τα ζωάκια - το είχε υποσχεθεί.

«Εξάλλου, υπάρχουν τόσα άλλα μέρη εκεί έξω» σκέφτηκε πριν πέσει για ύπνο. «Αύριο είναι μια νέα μέρα...»

Συγγνώμη κύριε Πάνο
Συγγνώμη κύριε Μανόλη
Συγγνώμη γιαγιά &
παππού